

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli den 10 Febr 1876, kl. 3 e. m.

Sammansatta Banko- och Lag-Utskottets Betänkande, i fråga om Norges anslutning till den mellan Sverige och Danmark ingångna myntkonvention.

Under förmälan att Norska Storthinget genom beslut den 8 Mars 1875, med bifall till Kongl. Maj:ts derom framställda nådiga proposition, medgifvit, att Kongl. Maj:t från den 1 Januari innevarande år eller någon senare tidpunkt för Norges del biträdde den under den 27 Maj 1873 mellan Sverige och Danmark afslutade myntkonvention med nödiga förändringar i tidsbestämmelserna för öfvergången, samt att för sådant ändamål en tilläggskonvention till berörda myntkonvention blifvit den 16 Oktober 1875 i vederbörlig ordning ingången och afslutad under förbehåll att Svenska Riksdagen innan den 1 nästinstundande April bifölle den framställning, som Kongl. Maj:t komme att härom till Riksdagen afgifva, har Kongl. Maj:t, uti nådig proposition (N:o 2) till Riksdagen, föreslagit, dels att Riksdagen måtte till berörda, i den Kongl. propositionen intagna tilläggskonvention lemna sitt samtycke, dels ock att i sådant fall ej mindre § 17 i lagen om rikets mynt den 30 Maj 1873 måtte erhålla en af sagda förhållande påkallad, likaledes i den nådiga propositionen angifven förändrad lydelse, än äfven till § 4 i lagen om öfvergången till det nya myntsystemet den 30 Maj 1873 fogas ett andra moment af innehåll, som i den Kongl. propositionen omförmäles.

Bih. till Riksd. Prot. 1876 6 Saml. 2 Afd. 1 Häft.

Denna af Riksdagens båda Kammare till Banko-Utskottet hänvisade nådiga proposition har, med stöd af § 47 i Riksdagsordningen, blifvit behandlad af deputerade från nämnda Utskott och Lag-Utskottet; och får det sålunda Sammansatta Utskottet utlåtande i ärendet härmed till Riksdagen afgifva; och då det hinder, som genom Norska Storthingets vägran att bifalla den mellau Sverige, Norge och Danmark, under förbehåll af vederbörande representationers samtycke, den 18 December 1872 afslutade och af 1873 års Riksdag för dess del biträdda myntkonvention uppstod för antagande af ett gemensamt guldmyntsystem de tre länderna emellan, numera blifvit genom Norska Storthingets häröfvan omförmälda den 8 Mars 1875 Kongl. Maj:t lemnade medgifvande att för Norges del biträda den mellan Sverige och Danmark den 27 Maj 1873 afslutade myntkonvention undanröjdt, samt Kongl. Maj:t, med utöfvande af sin genom tilläggsartikeln till sistnämnda myntkonvention förbehållna rätt att äfven för Norges del biträda nämnda konvention med de förändringar i tidsbestämmelserna för öfvergången, hvarom de fördragslutande makterna kunde träffa öfverenskommelse, nu hos Riksdagen gjort framställning om utsträckning till Norge af myntkonventionen mellan Sverige och Danmark den 27 Maj 1873, får Utskottet, som icke har något att erinra mot de i tilläggskonventionen upptagna tids- och öfriga bestämmelser likasom icke heller mot den ändring i § 17 af myntlagen den 30 Maj 1873 och det tillägg till § 4 af lagen om öfvergången till det nya myntsystemet utaf samma dag, som af Kongl. Maj:t ifrågasatts, hemställa:

1:o.

att Riksdagen måtte lemna sitt samtycke till tilläggskonventionen, hvilken eger följande lydelse:

“Sedan Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge, efter af Norska Storthinget dertill gifvet samtycke, förklarar sig vilja utöfva sin genom Tilläggsartikeln till Myntkonventionen emellan Sverige och Danmark den 27 Maj 1873 förbehållna rätt att äfven för Norges del biträda nämnda konvention med de förändringar i tidsbestämmelserna för öfvergången, hvarom de höga fördragslutande makterna kunde träffa öfverenskommelse, hafva Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge och Hans Maj:t Konungen af Danmark beslutat träda i underhandling om afslutande af en Tilläggskonvention till Myntkonventionen af den 27 Maj 1873 och för sådant ändamål till sine fullmäktige utnämnt:

Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge sin Statsminister för utrikes ärendena Herr Oscar Magnus Björnstjerna, Riddare och Kommendör af Kongl. Maj:ts Orden, Storkors af Kongl. Norska S:t Olafs Orden, Storkors af

Kongl. Danska Dannebrog-Orden m. m. m. m., samt Hans Maj:t Konungen af Danmark sin Envoyé Extra ordinaire och Ministre plenipotentiaire hos Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge Herr Frans Ernst Bille, Kammarherre, Kommendör af Kongl. Danska Dannebrog-Orden, Kommendör med Stora Korset af Kongl. Svenska Nordstjerne-Orden, Storkors af Kongl. Norska S:t Olafs Orden m. m. m. m.,

hvilke, efter att hafva utväxlat sina i god och behörig form funna fullmakter, hafva öfverenskommit om följande artiklar:

Art. I.

Bestämmelserna i Myntkonventionen af den 27 Maj 1873 skola från och med den 1 April år 1876 utsträckas till Norge, så att de ömsesidiga rättigheter eller förpligtelser, som genom samma konvention tillkomma eller åligga Sverige och Danmark, från sistnämnda tidpunkt äfven skola tillkomma eller åligga Norge.

Derifrån må endast följande undantag ega rum:

1. Den genom konventionen fastställda räkne-enheten skall i Norge införas senast den 1 Januari 1877.

2. Från och med den dag ratifikationerna till denna Tilläggskonvention blifvit utväxlade, må icke utmyntning ega rum i Norge af sådane hittills der preglade mynt, som ej finnas uppräknade och beskrifna i Konventionen den 27 Maj 1873.

3. De hittills i Norge använda silfver- och kopparmynt, som ej finnas i samma konvention uppräknade och beskrifna, skola hafva upphört att vara lagligt betalningsmedel derstädes, tre- och tolf-skillingar före utgången af år 1883 och öfrige mynt före utgången af år 1880.

Art. II.

Denna Tilläggskonvention skall ratificeras och ratifikationerna utväxlas i Stockholm så snart ske kan.

Till bekräftelse häraf hafva undertecknade underskrifvit och med sina insegel försett denna Tilläggskonvention, utfärdad i tvänne lika lydande exemplar; som skedde i Stockholm den 16 Oktober 1875.

O. M. Björnstjerna.

Fr. Bille.

2:o.

att Riksdagen måtte för sin del antaga det af Kongl. Maj:t framlagda förslag till ändring af § 17 i lagen om rikets mynt den 30 Maj 1873, så lydande:

“Hvad här ofvan i §§ 12, 13, 14, 15 och 16 är stadgadt om rikets mynt, dess giltighet som betalningsmedel, dess invexling och utgifvande af statens kassor skall, på sätt mellan Sverige, Norge och Danmark afslutade konventioner förmå, äfven gälla om de i öfverensstämmelse med samma konventioner för Norge och Danmark preglade mynt af guld, silfver eller brons;“ och

3:o.

att i enlighet med Kongl. Maj:ts framställning uti lagen om öfvergången till det nya myntsystemet den 30 Maj 1873 måtte till nuvarande 4 § fogas ett andra moment af denna lydelse:

“Från och med den 1 April 1876 äro de enligt nämnda konvention och tilläggskonventionen af den 16 Oktober 1875 utgifna norska mynt, lika med de svenska mynten, lagligt betalningsmedel i Sverige.“

Stockholm den 10 Februari 1876.

Å Utskottets vägnar:

J. J. Ekman.
